

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Modus fingendi arguitas discendi, componendi- Cod.
Ettenheim-Münster 294**

[S.l.], [18. Jahrh.]

Elegia ad amatores litterarum

[urn:nbn:de:bsz:31-130114](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130114)

Elegia

Ad Amatores Litterarum.

Florida nunc rediit vernantis leporis aetas,
 Attulit estivos gloria verna dies.
 Splendida fidereos imitantur prata colores,
 Terraq. florionis picta superbit agris.
 Exhalat croceos suavissimus hortus odores,
 Pingitq. auratis arca leta rosis.
 Surgunt purpureis argentea lilia campis,
 Et nova conulgas expliat herba comas.
 Pingua sub streperis turpefiunt gramina lymphis,
 Horridus iriguos verberat imber agros.
 Querculus ad querculos allidit rivus agellos,
 Et lenibus tortos sole, resolvit aquis.
 Splendet Phabeis argentea lymphis figuris,
 Quisquis ut auratas lumine credat aquas.
 Quid pingues neaorea depastis montibus agros,
 Quidve vagabundas letius ire iuras?
 Per montana volant fugitiva gramina ceruae,
 Et tondent viridis pabula leta iugi.
 Leta reperulso volucres dent carmina rostris,
 Conatq. plaudos voce iere nodos.
 Et quarum refono respondent sidera cantu,
 Reddita bis, toties vox repetita venit.

purati.
 deler
 groj
 edua
 ana:
 ra iudat
 abut.

tom. 4. eleg. 1. 17.

Ver nitet, arva virent, dulcem dant sidera cantu,
Prata vigent viridi gramine videt ager.
* Quid studiosa cohors gelido torpescit in antro,
Si tibi docta cohors tristis lecta placet!
* Io triarcharctis verras pete ruris honores,
Io virgines gemine carpe rosas.
An te non viola, non florea rura movebunt,
An te non leni murmure sylva movet!
Nonne placet rutila lambentes gramina lymphæ?
An non Phœbeis laurus amata comis?
Num movet inarxis platani suavissima ramis?
Te rofeo stimuleat gramina picta roco.
Te viola moveant pleno vacuissia juco,
Te moveant suaves docta inventa rosa.
Pæronisne domum campis studiosa inventus?
Et ruri poterit docta Minerva coli.
Pestronis domui flores Phœbeia inventus?
Et favet in mediis Pallas amata rosis.
Auriconis præfere domestica tædia campis!
Quid iuvat obscuros involuisse lares?
Mæsta per occultos fallas tua tempora campos,
Non solet in mæstos musæ venire locos.
Fallor, an Hærias demulcet Apollo sorores?
Vel reos Orphæa fundit arte melos?
Fallor an, hymenion resonant modulamine lymphæ?
Vel levis Oxyria pulsat Apollo chelyæ!

Tutis suaviloquos obtuso marmore vnes,
 Dulcis in auripiti perstrepit aure sonus.
 Orpheus arguto vel pectine fufinat aures,
 Vel trehit equoreas fittus Arion aquas?
 Ad nos Pierias puto transmigrasse canenas,
 Hic puto Moenias incoluisse Deas.
 Qum voces nros rapiunt me carmine voces,
 Qum dubito, dubium nefcius argit amor.
 Vel refonant nufa vel colica turba reclamat,
 Vel Parnafus adest, vel prope fitus abeft.
 Quid dubito! Parnafus adest, ne ne deceperat error,
 Difida Pierii vulnina cerro iugi.
 Suaviter honias cerro cantare foiores,
 Iam traxit calamos Calliopea meos.
 Bellerephonteos video defcendere fontes,
 Ceraoq; Caffalias currere montis aquas.
 Hinc ftatuit ftudiofa cohors, hoc caufa latendi,
 Hinc nirus inultos turba recessit agros,
 Hinc fugit leto fruticantes gramine campos,
 Hinc coluit tritos fedula turba lares.
 Hinc tereros violis fpernit gemmantibus hortos,
 Nam Parnafseas hinc creat hortus opes.
 Hinc illi lordent crepitantia flamina fontis,
 Caffilibus etiam dulcius haurit aquas.
 Equid enim fitiens rapereq; flumine fylva?
 Quae prope Phabeium cereret ofe vadum?

Quid loquor ego juveniloqua miretur voce volucres!
Cui Phœbeia sonans mulceat arva chelis!
Quid multa peteret vestitos arbore colles!
Cuius privatos visat Apollo Cares.
Hic Parnassus adest, et sylva beata sororum,
Qua modo rursu nostras involuere domos.
Affice Parnassicæ pubertia grœvina montis,
Cinctaq; Pœrijs culmina cerne iugis.
Alta representant subicitanæ culmina vallonem,
Inq; sacro viridis monte renidet humq;
Arduus obiectis Heliconi replendet ab arvis
Inde reperius splendet in arva rubor.
Lilia lacteolas vibrant in acumina formas,
Ut quasi Phidriacum mons videatur ebur.
Gemmata saliant per prata virentia lymphæ,
Lambit odoriferas rivus amœnq; agros.
Ut si sol vehemens iuulet ab æthere flamas,
Igitas quisquis crederet esse facis.
Flumina si vivos iaciunt in culmina vultq;
Morsq; reperius eniq; ardet aquis.

Et quasi flammigeros videat ferre pyropos
 Ignitumq. putes vertice ferre Deas.
 In radice sedet montis Polyhymnia magno
 Doctorem Iuvenam circumta puella choros.
 Hic primos choros prima documenta Iuventa
 Excipit et facili passim artis agros.
 Hic illos faciles doctissimas excipit arva
 Surotas rorantem. pergere docta vias.
 Grammatices humilem potat de fonte liquorem
 Atq. parum lepe flumina libat aquae.
 Paraphisi primos aditus laura lauro obumbrat,
 Pulchra comis laurus, pulchrior umbra comis.
 Calliopea sedens hic splendet operta coronis
 Laurigeris sertis laurea tota sedet.
 Implicitas vates hu portant fronte corollas
 Splendida victorum velat oliva caput.
 Hic graphicos odit certantes virgo Poetas
 Pro meritis victor flores sertis capit.

Sublimiore sedet montis suadela recessu
In mediis docto catibus ore sonat.
Cui ferratus apex contorquet vertice uistas
Crispatosq; comit pendula gema pilos
Cuius exgratio sublimis gratia vultu,
Esse tamen docto gratior ore potest.
Undiq; Rhetoricis strepsit thympha puellis
Quae Dea fecundas pollice monstrat apes.
Aurato in folio roseis urania coronis
Sublimi sella regia virgo sedet.
Cui formosa sacros depingit purpura vultu,
Et roseo recitet foras venusta croco.
Femina subvehit curru sublimis eburno
Atq; triumphantes hic moderatq; equos.
Cui proprias Logica luctatq; adesse suavitq;
Et graue spinoso tramite tentat iter.

Vepribus hamatum dirum superare cacumen
 Nititur, et mixtis vincere sana rubis.
 Victas post spinas ad amena rosaria tendit,
 hinc dat optato tempore spina rosas.
 Jua loquos spine, physis nunc libia fiunt,
 Quod fuit urtica sex, nunc modo facta rosa est.
 Altius ascendam? residente in culmine Phæbe
 Aspiciam? curitas qui regit arte Neas?
 Quid tento? mittis rutilos mi Phæbe ritores
 Non possum radii fulgura ferre tui,
 Neicis innovas radioso vertice flamas;
 Flammigera reddis lumina caeca facere.
 Si te conspiciat; fit doctior inde Juventus,
 Fit reos ex oculis ingeniosa tuis.
 2. Aspice laurigeros Imberbis Apollo Pætas,
 Aspice nunc vates Phæbe serene tuos.

AB i. Phæbe tuos oculos in doctâ mitte Iuventam
Ex oculis fiet doctior inde tuis.
Hos ad Rhetoricæ Iuvenes deducito campos
Ingere Nestoras dulcis Apollo favos.
Hactenus Doni studuerant esse Poëta,
Nunc in Rhetoricos Phæbe ferantur agros.
Annue Phæbe tuis luctantes suscipe vates,
Annue iam nr̄is suada quiescat agris.
Annuit en Phæbus velabit tempora lauro
Et ~~montis~~ montis largus laureaserta dabit.
Calliopea vale: suada nunc præding hortos
Et suada gratim rura serena Dea.
Ergo Phæbe tuam luctantibus inuice dextra
Nos et in optatos ~~montis~~ suscipe montis agros.
Phæbe fave, tu Phæbus eris, solare clientes,
Tu roffer Phœbus sol et Apollo fave.